

Stellingen

behorende bij het proefschrift

“Personality disorders in adolescents: prevalence, burden, assessment, and treatment”

1. Conform het diagnostische classificatiesysteem DSM-IV-TR kunnen persoonlijkheidsstoornissen ook bij kinderen en jongeren worden vastgesteld (dit proefschrift).
2. Persoonlijkheidsstoornissen komen frequent voor bij jongeren die hulp zoeken voor hun psychische problemen (dit proefschrift).
3. Adolescenten met persoonlijkheidsstoornissen kennen een hoge individuele, maatschappelijke en economische ziektelast; de ontwikkeling van kosteneffectieve behandelingen voor deze jongeren is daarom zinvol vanuit zowel het patiënt- perspectief als het maatschappelijk perspectief (dit proefschrift).
4. De kerncomponenten van persoonlijkheidspathologie zijn voor adolescenten en volwassenen vergelijkbaar (dit proefschrift).
5. Net als bij volwassenen is een klinische behandeling effectiever bij jeugdigen met cluster C persoonlijkheidsstoornissen dan bij jeugdigen met cluster B persoonlijkheidsstoornissen (dit proefschrift).
6. De schotten tussen jeugdigen en volwassenen in opleidingen en ggz-instellingen doen meer kwaad dan goed.
7. Juist omdat het brein nog volop in ontwikkeling is en de belangrijkste levensbepalende keuzes nog gemaakt moeten worden (opleiding, relatie, kinderen) is de adolescentie bij uitstek de levensfase waarin het zinvol is om te interveniëren op de persoonlijkheidsontwikkeling.

8. Persoonlijkheidsstoornissen kosten in Europa jaarlijks 27 miljard euro; voor geen enkele andere psychische stoornis is het relatieve aandeel van kosten voor behandeling binnen deze kostenpost zo klein als bij persoonlijkheidsstoornissen.
9. Jeugdigen met een persoonlijkheidsstoornis hebben meer het gevoel sociaal ongewenst te zijn dan jongeren zonder persoonlijkheidsstoornis. Deze gevoelens bestaan al voordat de diagnose wordt gesteld en kunnen dus niet zozeer toegeschreven worden aan de (stigmatiserende werking van de) diagnose maar eerder aan de aandoening zelf.
10. Pas door de aanmeldklachten van jeugdigen te begrijpen in de context van hun persoonlijkheidspathologie, kan een behandelaar voldoende afstemmen op hun specifieke problemen om een constructieve relatie met hen aan te gaan.
11. Je wordt op je 18^e verjaardag niet ineens wakker met een persoonlijkheidsstoornis!